

ſamme Afgjørelſe, ſom vi her komme til, fordi det er den, der ſtemmer med de faktiſke Forhold, ſom ere oplyſte for os, og fordi det er den, der ſtemmer med de Principer, ſom have været gjorte gjældende af Folkethinget, ſaalænge ſom Folkethinget har bedømt Valg.

Formanden (Krabbe): Der er endnu indtegnet 4 Talere. Jeg henſtiller til de ærede Talere, om de kunne tage noget Hensyn til Onſkeligheden af at tilendebringe denne Sag idag.

S. Jørgensen: Det, der har bevæget mig til at tage Ordet, er nogle Udtalelſer, der fremkom igaar, og ſom atter idag synes at have vundet nogen Tilflutning. Jeg tror nu ikke, at diſe Udtalelſer holde Stik, og derfor er det, at jeg vil tillade mig at imødegaa dem. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 1ſte Valgkreds talte om Folkethingets Traditioner, idet han ſagde, at man altid var gaaet ud paa at undſøge, hvem der i Virkeligheden havde ſaaet de fleſte Stemmer, og naar dette var erkjendt, ſaa mente han, at ſaa vilde man erklære den Paagjældende for valgt, hvilken Mening ogsaa det ærede Medlem for Viborg (Klein) sluttede ſig til idag. Dette er imidlertid ikke rigtigt. Ærede Medlemmer ville erindre, at der i ſin Tid blev forkaſtet et Valg, ſom havde fundet Sted i Beile i 1869. Det blev dengang tilfulde godtgjort, at den Vedkommende var valgt. Der blev dengang afholdt mange Forhør, og det gik ikke ſaaledes til dengang ſom nu i Aarhus, hvor man jo veed, at Forhørene ikke have været afholdte paa tilfredsſtillende Maade. Her synes det jo, ſom om den vedkommende Forhørsdommer meſt har lagt Vægt paa ikke at ſaae Forhørene udførte paa en grundig og tilfredsſtillende Maade, men ſaaledes var det ikke dengang i Beile. Dengang bebreidede man nemlig Forhørsdommeren, at han havde gjort ſig altfor megen Meilighed, idet han havde forhørt dem, der var ſlaget over, og det viſte ſig da, at det var fuldſtændig rigtigt med Stemmeafgivningen, ſom det var blevet indberettet. Men deſuagtet gik man dengang hen og forkaſtede Valget, og det var navnlig Høire, ſom arbejdede paa at ſaae Valget forkaſtet. Der gik ganſke viſt ogsaa nogle Venſtemænd med, men det var da egentlig Høire, ſom gjorde det. Thi, ſagde man, det er ikke til Forhørsprotokollen, at Valgerne ſkulle afgive deres Stemmer, det er til Valgprotokollen. Jeg vil indrømme, der var begaaet ſtore Feil ved dette Valg med Hensyn til Valgliſterne og den Maade, hvorpaa de vare førte; men det var fuldſtændig godtgjort, at Vedkommende var valgt, og deſuagtet gik man, ſom ſagt, hen og forkaſtede Valget, ſaa man vil ſe, at det ikke er Tilfældet, at, hvor man har været overbevist om, at Kandidaten virkelig er bleven valgt, der har man ogsaa erklæret ham for valgt. Der kom en Udtalelſe

fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høggabro), ſom jeg ikke tror holder fuldſtændig Stik. Han ſagde, at, hvis vi vilde forkaſte dette Valg af Hensyn til de 10 Minutter og af Hensyn til, at enkelte af Valgbestyrelſen afgave deres Stemmer før de andre Valgere, vilde Følgen deraf blive, at ſaa ſtod det i enhver Valgbestyrelſes Magt at ſaae et Valg forkaſtet, idet det var nemt at begaa ſaadanne Feil. Jeg ſkal gjøre opmærksom paa, at det ingenlunde er ſaa let. For det Førſte maa man erindre, at, naar en ſaadan Valgbestyrelſe bliver overbevist om at have begaaet diſe Feil for at ſaae Valget forkaſtet, vilde den ſaae en meget ſtræng Straf, og det vil dog altid være en Hæmſto. Men en ſaadan Valgbestyrelſe maa jo ogsaa vide, hvilket Anſvar den i ſaa Hensende paadrager ſig ved at ſøge at ſaae Valget forkaſtet, og det baade med Hensyn til de Udgifter og med Hensyn til den Tidſpilbe, ſom et nyt Valg foranſager. Men der er ogsaa noget Andet, ſom gjør, at det vanſkelig vil ſe, at en Valgbestyrelſe gaar hen og begaar ſaadanne Feil for at ſaae et Valg forkaſtet, og det er, at det er en grumme ſtor Skam, derſom den kan overbevies derom. Og endelig vil jeg ſige med Hensyn til Embedsmænd, naar de begaa noget Saa-dant ſom her i Aarhus — jeg vil nu ikke ſige, at det er af den Grund —, at, naar de gaa mod Valgloven, fordi de ikke leſe rigtigt, er det en Skam. Naar man ſer, hvorledes jævne Bondemænd rundt omkring i Landet kunne forſtaa at lede Valg, er det en ſtor Skam, iſer for Embedsmænd, at have gjort Noget mod Loven. Det forekommer mig, at de Grunde, ſom ere fremsatte for, at der ſulde være Fare ved at forkaſte Valget, ikke ere rigtige. Jeg ſkal ikke komme nærmere ind paa denne Forlægning fra Ridehus til Skolehus; jeg tror, det var Godſeier Ingerslev, der omtalte, at det var i den fuldſtændigſte og ſkjønneſte Enighed, man fulgtes ad fra Ridehus til Skolehus; men det kan man jo nok tænke ſig, at Folk, ſom have Wrinde i Byen, benytte ſaa Leiligheden til at gaa ud i Byen; de vide jo, at i Reglen trækker en ſkriftlig Afſtemning ud, hvor der er ſaa ſtor Modſtand, og det kan da være, at Flere have havt Vanſelighed ved at finde til det rette Sted — dog dette lægger jeg ikke ſaa ſtor Vægt paa, jeg lægger Vægten paa de ti Minuter. Hvis der ikke havde været afgivet et ſaa ſtort Antal Stemmer, og hvis der havde været ſtørre Forſkjel i Stemmetallet for Kandidaterne, vilde jeg ikke være med til at forkaſte Valget, men Forſkjellen er ſaa lille. Det er jo tilfulde godtgjort, at der er ſket Feil, og derfor ſiger jeg: Det er ikke tilfulde godtgjort, at Vedkommende er valgt. De 10 Minuter lægger jeg, ſom ſagt, ſærlig Vægt paa. Man kan ikke frigjøre ſig for den Tanke, at i de 10 Minuter kan der være ſamlet nye Stemmer. De ſe deres